

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Машев
Членове: Златина Рубиева
Петя Алексиева

при участието на секретаря Мария Г. Паскова
като разгледа докладваното от Петя Алексиева Въззивно гражданско дело № 20231000500547 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258-чл.273 от ГПК, образувано по въззивна жалба № 260523/06.01.2023 г., подадена по пощата на 05.01.2023 г. на ищеца Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество срещу решение № 263511 от 20.12.2022 г., постановено по гр. дело № 11665/2020 г. по описа на Софийски градски съд, първо гражданско отделение, 30 състав, с което съдът е отхвърлил предявените от Комисията искове за отнемане в полза на държавата на имущество от Б. Д. П., както следва:

-Самостоятелен обект с сграда с идентификатор 68134.1383.2066.2.16 /ЕКАТТЕ шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири, Кадастрален район хиляда триста осемдесет и три, Поземлен имот две хиляди шестдесет и шест, Сграда две, Обект шестнадесет/, съгласно схема № 15-302115-23.06.2016 г., издадена от СГКК - гр. София, находящ се в гр. София, община Столична, обл. София /столица/, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-488/12.10.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за

изменение на КККР, с адрес на имота: гр. София, район „Надежда 2/втора част/“, блок 210 /двеста и десет/, вход Б, на етаж 1 първи, апартамент №16 /шестнадесети/, който самостоятелен обект се намира в сграда №1 /едно/, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2066.216 /ЕКАТТЕ шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири, Кадастрален район хиляда триста осемдесет и три, Поземлен имот две хиляди шестдесет и шест, с предназначение на самостоятелния обект: Жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1 /едно/, с посочена в документа площ от 88,79 /осемдесет и осем цяло седемдесет и девет стотни/ кв.м., състоящ се от две стаи, дневна, кухня и сервизни помещения, Стар идентификатор: няма, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 68134.1383.2066.2.16 /ЕКАТТЕ шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири, Кадастрален район хиляда триста осемдесет и три, Поземлен имот две хиляди шестдесет и шест, Сграда две, Обект четиридесет и пет/, 68134.1383.2066.2.3 /ЕКАТТЕ шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири, Кадастрален район хиляда триста осемдесет и три, Поземлен имот две хиляди шестдесет и шест, Сграда две, Обект три/, под обекта: няма, над обекта: 68134.1383.2066.2.18 /ЕКАТТЕ шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири, Кадастрален район хиляда триста осемдесет и три, Поземлен имот две хиляди шестдесет и шест, Сграда две, Обект /седемнадесет/, заедно с Избено помещение №16 /шестнадесет/, с площ от 3,21 /три цяло двадесет и една стотни/ кв.м., при граници: коридор, улица Стахановец, общо помещение, заедно със 7,724 % /седем цяло седемстотин двадесет и четири хилядни върху сто/ идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху припадащата се част от терена на комплекса, придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 163, том I, рег. № 6492, дело № 134/08.07.2016 г., вписан в СВ-София, вх. № 41762, акт № 25, том LCVII, дело № 30338,

- сумата в размер на 718,88 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“, с ДКН *****,

- сумата в размер на 5 544,78 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил марка „Мини купър“, модел „С“, с ДКН ***** и

- сумата в общ размер на 3 577,07 лв., представляваща направени от

лицето погасителни вноски по издадени кредитни карти „Mastercard Globul“, „Mastercard Standart“ и „Visa Classic“.

С Решението ищецът е осъден да заплати по сметка на СГС държавна такса от 5 963,08 лв.

Въззивната жалба е продадена чрез процесуален представител Г. И. Д. – инспектор - юрист с надлежно учредена представителна власт с пълномощно приложено по първоинстанционното дело том II, л.376.

Въззивникът обжалва постановеното първоинстанционно решение в неговата цялост с твърдения за неговата неправилност, незаконосъобразност и необоснованост, като постановено в нарушение на материалния закон и допуснати нарушения на съществени процесуални правила. Поддържа се неправилност на извода на СГС за липсата на „значително несъответствие“ по смисъла на ЗПКОНПИ, изключвайки сумата от 598 549,23 лв., представляваща облага от престъпна дейност. Твърди се, че съгласно практиката по наказателни дела е всеобщо известно, че сумите придобити в следствие на измама или кражба не преминават през банковите сметки на дееца. От друга страна органите на Комисията в областта на гражданската конфискация не притежават разследващи функции и правомощия да могат да изследват имущество на проверяваното лице, придобито чрез подобен вид престъпления. Развиват се подробни съображения по съществото на спора.

Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да бъдат уважени в цялост предявените от Комисията искове.

Претендират се и разноските направени пред двете инстанции.

В законоустановения срок по чл. 263, ал.1 от ГПК не е постъпил отговор от въззиваемата страна-ответницата Б. Д. П..

Въззивникът в съдебно заседание и чрез процесуалния си представител поддържа въззивна си жалба и моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него постанови друго, с което да уважи предявения от комисията иск. Претендира разноските направени и пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемата в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва въззивната жалба и моли съда да постанови решение, с което да потвърди първоинстанционното решение. Поддържа се, че доводите във въззивната жалба са неоснователни и противоречат на приетото с ТР №

4/2021 г. от 18.05.2023 г. Не претендира разноси.

Апелативен съд-София, 8-ми граждански състав, след преценка по реда на въззивното производство на твърденията и доводите на страните и на събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Софийски градски съд е бил сезиран с иск предявен по реда на чл.153, ал.1 от ЗПКОНПИ (Обн., ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с която са предявени против Б. Д. П. обективно кумулативно съединени искове с правно основание, както следва:

1. Иск с правно основание чл.142, ал.2, т.1, във връзка с чл.141 от ЗПКОНПИ за отнемане на самостоятелен обект с сграда с идентификатор 68134.1383.2066.2.16 /, съгласно схема №15- 302115-23.06.2016 г., издадена от СГКК - гр. София, находящ се в гр. София, община Столична, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-488/12.10.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение на КККР, с адрес на имота: гр. ***, ж.к. „****“, бл.*, вх.*, ет.*, ап.**, на етаж първи, апартамент №16, който самостоятелен обект се намира в сграда №1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.2066.2.16 с цена на иска 188 245 лв.

2.Иск с правно основание чл.151 във връзка с чл.142, ал.2, т.1, във връзка с чл.141 от ЗПКОНПИ за отнемане на:

- сума в размер на 718,88 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“, с ДКН *****,

- сума в размер на 5 544,78 лв., представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил марка „Мини купър“, модел „С“, с ДКН ***** и

- сума в общ размер на 3 577,07 лв., представляваща направени от лицето погасителни вноски по издадени кредитни карти „Mastercard Globul“, „Mastercard Standart“ и „Visa Classic“.

Или общата претенция на ищеца е за отнемане от ответницата в полза

на държавата на имущество на обща стойност от 198 085,73 лв.

Такава е исковата претенция, съобразно допуснатото на основание чл.214, ал.1 от ГПК изменение от първоинстанционния съд с протоколно определение от 20.05.2022 г.

От събраните пред първоинстанционния съд доказателства, въззивният съд приема за установени и доказани следните факти и обстоятелства:

С Протокол № ТД 06 ВИ/УВ-8262/25.04.2019 г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на ответницата.

В хода на проверката е установено значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице над 150 000 лева за целия проверяван период по смисъла на чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ във вр. с §1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

С Решение № 845/20.05.2020 г. на КПКОНПИ е образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД София уведомление от Районна прокуратура гр. София с вх. № УВКП – 515/22.04.2019 г. за привличане в качеството на обвиняем по досъдебно производство № 5341/2009 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 108/2015 г. по описа на СРП на ответницата Б. Д. П. за извършено престъпление по чл.202, ал.2, т.1 във връзка с ал.1, т.1, във връзка с чл.201, във връзка с чл.310, ал.1, във връзка с чл.308, ал.1, пр.1 във връзка с чл.26, ал.1 НК и чл.202, ал.2, т.1 във връзка с чл.201 НК, в периода от 11.06.2009 г. до 08.07.2009 г. в гр. София, ул. „Калоян“ № 1, Финансов център „Калоян“ на „Банка ДСК“ ЕАД, в качеството си на длъжностно лице – специалист „Банкови операции“.

В изпълнение на Решение № 845/20.05.2020 г. на КПКОНПИ е внесено искане за налагане на обезпечение на бъдещ иск в СГС.

С Решение № 2013/21.10.2020 г. на КПКОНПИ е взето решение да се предяви иск в СГС за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество срещу ответницата.

Настоящите иски са предявени в съда на 27.10.2020 г.

Установява, се че през проверявания период 25.04.2009 г.-25.04.2019 г. ответницата е извършила следните сделки с недвижими имоти и МПС, а именно:

1. На 28.07.2009 г. е продала на третото лице Д. А. А., придобития от нея преди проверявания период апартамент №16, находящ се в гр. ***, ж.к. „***“, бл. *, вх. *, ет. *, ап. **, на етаж първи, с площ от 88,79 кв.м. за продажната цена от 46 000 лв. На 08.07.2016 г. Д. А. А. е продал обратно на ответницата същия апартамент за продажна цена от 9 900 лв.

С приетото по делото заключение на СТЕ, неоспорено от страните се установява, че пазарната стойност на придобития от ответницата апартамент и към датата на придобиването му възлиза на 96 900 лв., а към настоящия момент на 188 245 лв.

2. На 16.11.2010 г. ответницата е придобила лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“, рег.№ *****, рама № VS6BXXQPFBMC64911, двигател № MC64911, цвят сив металик, дата на първа регистрация 20.02.1991 г., с цена по договор-500 лв. Автомобилът е отчужден на 13.07.2012 г. и

2. На 03.11.2016 г. ответницата е придобила лек автомобил марка „Мини купър“, модел „С“, рег.№ *****, рама № WE31020TE97771, двигател № W11B16AAD301Q741, цвят сив, дата на първа регистрация 13.20.2006 г., с цена по договор 1 500 лв. Автомобилът е отчужден на 13.11.2018 г.

С приетото по делото заключение на САТЕ, неоспорено от страните се установява, че средната пазарна стойност на придобития преди периода на проверката, но отчужден на 27.07.2009 г. лек автомобил Пежо възлиза на сумата от 8 644,77 лв.

Пазарната стойност на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“, рег.№ ***** към датата на придобиването му- 16.11.2010 г. възлиза на сумата от 856,90 лв., а към датата на отчуждаването му - 13.07.2012 г., съответно на 718,88 лв.

Пазарната стойност на лек автомобил марка „Мини купър“, модел „С“, рег.№ ***** към датата на придобиване- 03.11.2016 г. възлиза на сумата от 7 393,04 лв., а към датата на отчуждаване - 13.11.2018 г. на сумата от 5 544,78 лв.

Установява се, че за проверявания период ответницата е получавала доходи по трудови правоотношения само за 2009 г. Осигурителен доход в размер на 4 433,31 лв. и начислен облагаем месечен доход по код 01 за

работници и служители осигурени за всички социални рискове при един работодател от „Банка ДСК“ ЕАД в размер на 4 351,07 лв.

На ответницата и през 2012 г. са изплатени общо суми в размер на 160,80 лв. и е удържан данък в размер на 12,06 лв.

От приетите от първоинстанционния съд данъчни декларации, неоспорени от ищеца се установява, че ответницата е реализирала печалби от дейности като самонаето лице, както следва:

- в размер на 8 036 британски лири през 2016 г.-2017 г.,
- в размер на 8 111 британски лири в периода 2017 г.-2018 г.,
- в размер на 8 191 британски лири в периода 2018 г.-2019 г.

- в размер на 8 390 британски лири в периода 2019 г.-2020 г. Съобразно неоспореното от страните заключение на СИЕ, общият размер на левовата равностойност на декларираните доходи е 56199,66 лв.

Съответни бившият съпруг Ц. М. П. за 2009 г. осигурителен доход в размер на 2 286 лв. и начислен месечен облагаем доход по код 01 за работници и служители осигурени за всички осигурени социални рискове при един работодател „Колуей България“ ООД в размер на 1 987,30 лв. и за 2010 г. осигурителен доход в размер на 582 лв. и начислен месечен облагаем доход по код 01 за работници и служители осигурени за всички осигурени социални рискове при един работодател „Колуей България“ ООД в размер на 510 лв.

В проверявания период ответницата е имала открити банкови сметки в следните търговски банки:

1. „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД:

- Разплащателна сметка в лева BG *****, открита преди проверявания период с начално салдо 290,75 лв. През 2009 г. по сметката са направени вноски от титуляра общо в размер на 400 лв. От общата сума от 690,75 лв. са преведени: 659,82 лв. за издължаване на кредит и 28,93 лв. по сметка на ЧСИ. През 2010 г. по сметката са внесени общо 20 лв., с които средства са погасени дължими лихви.

2. „Банка Пиреос“ АД:

- спестовен влог в евро *****, открит на 30.08.2006 г. (преди проверявания период), във връзка със сключен договор за кредит срещу ипотека № 2067/R/2006 г. в размер на 18000 евро

3. „Банка ДСК“ АД:

- разплащателна сметка в лева *****, открита на 01.01.1994 г. (преди проверявания период), с начално дебитно салдо в размер на 6 760,20 лв. и дебитно салдо към момента на справка 0,15 лв. и други подробно описани в исковата молба.

4. „Обединена българска банка“ АД:

-издадена кредитна карта Mastercard Globul, по която през 2009 г. е усвоен кредит в размер на 757,25 лв., а през 2011 г. са направени погасителни вноски общо в размер на 1 419,77 лв.,

-издадена кредитна карта Mastercard Standart, по която през 2009 г. е усвоен кредит в размер на 510 лв., а през 2011 г. са направени погасителни вноски общо в размер на 1 413,32 лв.,

-издадена кредитна карта Visa Classik, по която през 2009 г. е усвоен кредит в размер на 384,39 лв., а през 2011 г. са направени погасителни вноски общо в размер на 743,98 лв.

От писмо изх. № ТД06 ВИ/УВ09815/22.05.2019 г. на ОД на МВР, се установява, че за проверявания период ответницата многократно е била в чужбина за продължителен период от време.

От приетата пред първоинстанционния съд СИЕ, изготвена от вещото лице Л. Б се установява, че общият размер на получените законни доходи, приходи на ответницата за проверявания период възлиза общо на сумата от 217 192,73 лв.

Общият размер на обичайните и извънредни разходи на ответника за проверявания период, с включване на сумата от 598 549,23 лв., представляваща облага от престъпна дейност възлиза на сумата от 843 380,26 лв., при който вариант несъответствието между нетните доходи и стойността на придобитото имущество, изчислено в лева по отделни години и с натрупване за целия период е в размер на 626 187,53 лв. (843 380,26-217 192,73).

Общият размер на обичайните и извънредни разходи на ответника за проверявания период без включване на сумата от 598 549,23 лв., представляваща облага от престъпна дейност възлиза на сумата от 244 831,03 лв., при който вариант несъответствието между нетните доходи и стойността

на придобитото имущество, изчислено в лева по отделни години и с натрупване за целия период е в размер на 27 638,30 лв. (244 831,03-217 192,73).

При така безспорно установената по-горе фактическа обстановка, с решението си първоинстанционния съд е отхвърлил исковете на ищеца като неоснователни, като е приел, че не е налице „значително несъответствие“ по смисъла на §1, т.3 от ЗПКОНПИ.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд приема следното от правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от легитимирана да обжалва страна-ищецът в първоинстанционното производство и е насочена срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване, съгласно чл.258, ал.1 ГПК. В този смисъл подадената въззивна жалба е процесуално допустима.

На основание чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, а въззивната жалба неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 156, ал. 4, т.2 и 3 от ЗПКОНПИ, на доказване подлежи кумулативното наличие на две предпоставки: установяването на наказателно-правната предпоставка по чл. 108 от същия закон, като е достатъчно ответникът да е бил привлечен като обвиняем за престъпление по изрично изброените в разпоредбата текстове от НК, както и констатиране на значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица. В тежест на ответника е да установи произхода на средствата. Със ЗПКОНПИ не е въведено като условие за отнемане на имущество наличието на връзка между неговото придобиване и установената в наказателното производство престъпна дейност, поради което и неговият изход няма значение за изхода на гражданското производство по отнемане на незаконно придобито имущество. Престъпната дейност е само повод за образуване на проверката от Комисията, целта на която е установяване дали е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице.

В случая, основанийето Комисията да образува производството е било

налице – ответницата Б. П. е бил привлечена като обвиняема за престъпление по чл.202, ал.2, т.1 във връзка с ал.1, т.1, във връзка с чл.201, във връзка с чл.310, ал.1, във връзка с чл.308, ал.1, пр.1 във връзка с чл.26, ал.1 НК и чл.202, ал.2, т.1 във връзка с чл.201 НК, попадащо в предметния обхват на чл. 108, ал.1, т.8 от ЗПКОНПИ, което е и първата предпоставка, съдържаща се в чл. 156, ал.4, т.2 ЗПКОНПИ.

Образуваната проверка е за период от 25.04.2009 г. до 25.04.2019 г. и е установила "значително несъответствие" над 150000 лева за целия проверяван период по смисъла на чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ във вр. с §1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, възлизащо на сумата от 708 806,19 лв., формиран като разлика между получения от ответницата нетен доход и размера на полученото от нея имущество, в което е включена и сумата от 598 549,23 лв.-облага от престъпна дейност.

По реда на ЗПКОНПИ се отнема в полза на държавата незаконно придобито имущество като за незаконно придобито имущество според чл. 5, ал.1 от същия закон се смята имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник. На изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения. Посочената категория факти и обстоятелства могат да бъдат доказани в един състезателен граждански процес. Ако на тази основа се установи значително несъответствие, което не може да бъде оправдано със законните източници за забогатяване, остава логичното заключение, че произходът на забогатяването е незаконен.

На второ място, следва да се установи незаконно придобито имущество по смисъла на чл. 141 от ЗПКОНПИ и на чл. 5, ал.1 от същия закон, в който е заложена презумпцията, че незаконно придобито имущество е имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник. Законни са всички приходи, за които страната може да докаже основание за получаването им, а това са конституционно признатите и законово регламентирани източници/трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и т.н./. В случай, че се установи незаконно придобито имущество, следваща предпоставка за отнемането му е наличие на значително

несъответствие между стойността на имуществото и нетния доход на проверяваното лице, който надвишава 150000 лева за целия проверяван период съгласно § 1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Преценката за наличието на законен източник на придобитото имущество следва да се направи на база съпоставката между имущество и нетните доходи на ответника по смисъла на § 1, т.8 и т.9 от ДР на ЗПКОНПИ. В тази връзка пред настоящата инстанция е прието, неоспорено от страните заключение на ССЧЕ.

Установява се, че при варианта посочен от ищеца, а именно с включване на сумата, представляваща облага от престъпна дейност, несъответствието между нетния доход на ответницата и имуществото за процесния период възлиза на сумата от 626 187,53 лв.

При варианта посочен от ответницата, а именно с изключване от имуществото на сумата от 598 549,23 лв.-облага от престъпна дейност, несъответствието между нетния доход на ответницата и имуществото за процесния период възлиза на сумата от 27 638,30 лв.

Съдът не кредитира заключението, изготвено и прието пред първоинстанционния съд, доколкото вещото лице неправилно е установило размера на несъответствието, неправилно включвайки сумата от 598549,23 лв. в разходната част и неправилно определяйки размера на нетните доходи на ответницата.

По смисъла на §, т.8 от ДР на ЗПКОНПИ, "Нетни доходи" са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му.

Следователно сумата от 217 192,73 лв. не представлява нетни доходи. Тази сума представлява общият размер на получените законни доходи, приходи на ответницата за проверявания период и за която сума между страните няма спор. Съобразно заключението на СТЕ обичайните и извънредни разходи на проверяваното лице за процесния период възлизат на общата сума от 244 831,03 лв. (без да се включва сумата от престъпна облага като разход), т.е. разходите превишават получените от ответницата приходи, поради което нейния нетен доход за проверявания период е отрицателна величина, а именно: -27 638,30 лв.

Спорната сума от 598 549,23 лв. би следвало да се включи в приходната част, ако е преминала през банковите сметки на ответницата, както и в стойността на имуществото ѝ, ако е налична в края на проверявания период.

Основният спор между страните е дали в стойността на имуществото следва да бъде включена сумата от 598 549,23 лв., представляваща облага от престъпна дейност, като по делото не е спорно, че тази сума не е налична в патримониума на ответницата в края на проверявания период. При своя анализ, ищецът е включил тази сума именно в стойността на имуществото на ответницата.

Отговор на този въпрос вече е даден със задължително за съда разрешение в Тълкувателно решение № 4/2021 от 18.05.2023 г. по тълкувателно дело № 4/2021 г. по описа на ВКС, ОСГК и този отговор е, че **не представляват** „имущество“ по смисъла на §1 т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и **не участват при определяне размера на несъответствието** съобразно нормата на §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период.

По делото нито се установява, нито се доказва в патримониума на ищцата изобщо да е постъпвала и преминавала сума от 598 549,23 лв., нито тази сума да е налична в патримониума на ответницата в края на проверявания период. От друга страна и за тази сума към момента не е налице влязла в сила присъда на наказателния съд, за да се приеме, че е придобита от проверяваното лице чрез престъпление, респ. е влязла в патримониума му. След извършена служебна проверка от съда се установява, че с Решение № 50140/15.05.2023 г., к.н.о.х.д. № 694/2022 г. на ВКС, II н.о., е отменена присъда № 75 от 01.06.2022 г. по ВНОХД № 675/2022 г. на Софийския градски съд-Наказателно отделение, XIV въззивен състав и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Ето защо и тази сума не следва да бъде включвана, нито в приходната част, нито в стойността на имуществото на ответницата през проверявания период.

Видно от уточнителна молба на ищеца от 27.11.2020 г., както и от

доказателствата по делото, към края на проверявания период имуществото на ищцата се е състояло само от притежавания от нея недвижим имот, апартамент № 16 в ж.к. „Надежда II част“.

С оглед на горното паричната стойност на притежаваното от ответницата имущество в края на проверявания период възлиза на сумата от 96 900 лв.-пазарната стойност на апартамент № 16 в ж.к. „****“ към датата на неговото придобиване (чл.148, ал.2 от ЗПКОНПИ). Към стойността на имуществото обаче следва да се включи и общо сумата от 8 249,94 лв., представляваща пазарната стойност към момента на придобиването им на двата леки автомобила „Форд Фиеста“ и „Мини Купър, които са придобити в периода на проверката и са отчуждени.

В мотивите на т.2 от цитираното по-горе Тълкувателно решение е прието, че когато незаконно придобитото имущество е отчуждено по противопоставим на държавата начин – чрез възмездна сделка в полза на трети лица, ако те не са знаели или не са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито, и не са придобили имуществото с цел прикриване на незаконния му произход или на действителните права, свързани с него /по аргумент на противното от чл.143 т.2 ЗПКОНПИ/, тогава на отнемане подлежи паричната равностойност на това имущество – чл.151 ЗПКОНПИ, **респективно тя влиза при формиране на значителното несъответствие по пар.1 т.3 ДР на ЗПКОНПИ.**

В случая по делото нито се твърди, нито се установява имуществото да е отчуждено по непротивопоставим на държавата начин, поради което и паричната равностойност на двата отчуждени автомобила следва да бъде включена като стойност в имуществото на ответницата и да участва при формиране на значителното несъответствие.

В това имущество не следва да бъде включена сумата от престъпна облага по мотиви посочени по-горе. Не следва да бъдат включвани и сумите за погасяване на кредити и преводи към трети лица, по съображения изложени в Тълкувателното решение, доколкото по делото нито се твърди, нито се установява тези суми преминали през патримониума на ответницата да са трансформирани в друго имущество, да се намират в свързани лица или да са укрити.

Предвид горното безспорно се установява несъответствие между

стойността на имуществото (105 149,94 лв.) и нетния доход на проверяваното лице (-27 638,30 лв.) и то възлиза на отрицателна величина от 132 788,24 лв., но това несъответствие не надвишава законоопределената сума от 150 000 лева за целия проверяван период.

Т.е. и доколкото не е налице обосновано предположение, че имуществото, чието отнемане се иска, е незаконно придобито, то искът като неоснователен ще следва да бъде отхвърлен изцяло.

При това положение въззивната жалба като неоснователна следва да бъде оставена без уважение, като първоинстанционното решение бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По разноските в процеса:

Съобразно изхода на делото пред настоящата инстанция разноски се дължат на въззиваемата ответница по силата на чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ, съобразно която разпоредба, с решението съдът присъжда държавна такса и направените разноски в зависимост от изхода на делото.

Въззиваемата не претендира разноски, поради което съдът не ѝ присъжда такива.

На основание чл.154, ал.3 във връзка с чл.157, ал.2 от ЗПКОНПИ, въззивникът ще следва да бъде осъден да внесе в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на САС държавна такса за въззивно обжалване в размер на 3 961,71 лв., представляваща 2% върху обжалвания интерес от 198 085,73 лв.

Водим от горното, Апелативен съд - София, 8-ми граждански състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖАВА изцяло решение № 263511 от 20.12.2022 г., постановено по гр. дело № 11665/2020 г. по описа на Софийски градски съд, първо гражданско отделение, 30 състав.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, гр. София, бул. „Витоша“ № 18, ет.5 да внесе в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на САС държавна такса за въззивно обжалване в размер на 3 961,71 лв. (три хиляди деветстотин шестдесет и един и 0,71 лв.)

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл.280, ал.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____